Pregaria.cat

Entrada

Uns instants únics

L'aventura interior pot tenir "instants únics", que passats els anys són punt de referència per a la fe, l'esperança i l'estimació. És ben freqüent trobar persones que recorden el que va passar en uns "instants únics" com la veritat essencial i fundant per a ells/elles.

El primer que resta ben clar, és que l'Esperit no està encadenat. Els "instants únics " es donen en els llocs i situacions més normals i també més inversemblants. La cuina, l'ascensor, esperant el metro, una nit silenciosa.... aquella església, mirant el nadó, estant lluny de casa, a la cua esperant que et donin un paper d'hisenda, cantant vespres i fins i tot quan als aeroports les hores es van sumant sense que et cridin per pujar a l'avió.

"Els instants únics " ho són perquè no acostumen a repetir-se, almenys de la mateixa forma i situació. Ja pots fer respiració assistida per la més llarga tradició espiritual, que possiblement pots arribar a l'harmonia interna, a la serenitat unitiva.... però "un instant únic", no ho és ni per la respiració ni per la manca d'ella.

Es fa molt difícil explicar què va passar. Potser la música, la poesia o un silenci intern total podrien de molt lluny dir quelcom relacionat amb el contingut dels "instants únics". Però, sempre, surt la mateixa expressió: no tinc paraules, no ho sé explicar, impossible de dir, ... i coses per l'estil.

Amic, amiga: saps tu més o menys d'allò què estem parlant? Alguna vegada a la vida, algunes potser, has viscut quelcom de semblant? Et sona tot això a llenguatge absolutament aliè a totes les teves vivències? O al contrari, ni que no saps massa explicar-ho, és cert, que des d'aquella hora, on fossis, hi ha dins teu quelcom de novetat, de pur, de transparent, d'amor?.

Quan Ell passa no restes indiferent. Si ja passat, no pots oblidar-ho. Si no ha passat, no ho dubtis, passarà.

El més important, però, no són els "instants únics" sinó un amor humil i operatiu als germans. És el criteri de discerniment.